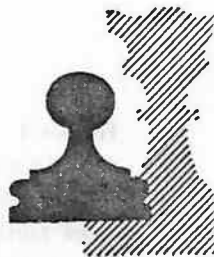

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

48. årgang nr 3

marts 1991

HOP

HOP

HOP

Det er gængs opfattelse, at løberparret er stærkere end springerparret, men der er dog undtagelser, som her i dette parti fra 1. holdets kamp mod Haslev.

Hvid: Stefan Sort: Bent Petersen, Haslev.

1. e4;c5 2. Sf3;Sc6 3. Lb5;e6 4. o-o;a6
efter partiet forklarede sort, at han plejede at spille Sge7 og derefter a6, men nu ville variere. 5. Lxc6;bxc6 6. Sc3;d5 dette fremstød er farligt, når man har svigtet sin udvikling, men sort var bange for e5. Hvids næste træk overraskede sort 7. d4 sort kan nu få opløst sin dobbeltbonde, men hvid udvikling er vigtigere end sorte dobbeltbønder. 7.-;Ld7 for at dække c6, men løberen står i vejen der. 8. Tel;cxd4 9. Sxd4;Se7 tro mod sin opstilling, og dækker f5, hvor der truer mange ting. 10. Lg5;h6? f6 er nok nødvendigt. 11. Lh4;Db6 et slag i luften, hvid behøver ikke at spille tid på at dække b2. 12. exd5;cxd5 13. Lxe7;Lxe7 springerpar mod løberpar. 14. Sf5! det har truet i de senere træk, hvis exf5, så Txe7;Kd8/Dxd5 osv. 14.-;Lc5 15. Sxd5;Lxf2+ 16. Kh1;Dd8 17. Sd6+
Her er kun et træk, bemærkede min modstander frustreret. 17.-;Kf8 18. Df3;Le8 eller f6/Lxf2;exd5/Dc5 osv. 19. Txe6;Dd7 20. Sc7;Td8 21. Txe8+ det enkleste 21.-;Txe8 22. Scxe8
Lc5 besvares med Tf1 og det ubehagelige Da8 er der også, så sort opgav.

Stefan

En varm velkomst

1. holdet ude mod Haslev, 4. runde

Haslev I	— Vanløse I	3 ½ — 4 ½
Lars Christensen	— Eivind Einersen	1 — 0
Jens Andreasen	— Gunnar W. Hansen	0 — 1
Mark Ulrik	— Hans Nielsen	1 — 0
Kim Mikkelsen	— Dimon Pedersen	½ — ½
Bent Petersen	— Stefan Hansen	0 — 1
Poul Ulrik	— Lars M. Pedersen	0 — 1
Henrik Christensen	— Leif Jensen	½ — ½
Morten L. Hansen	— Jesper Asgaard	½ — ½

Efter kontroverserne mod Greve var det rart at møde flinke og hjælpsomme mennesker igen. Folk som koncentrerer sig om at spille skak på en sportslig måde. Folk som interesserer sig for sine modstandere og helt uopfordret sender dem et kort med forklaring på, hvordan man finder vej. Kort sagt: Folk fra Haslev. (Dog vil jeg her komme med min eneste kritik af hjemmeholdet. Urene var Tårnure — glimrende — men brikkerne kendes bedst fra skoleskakklubber. Jeg får i hvert fald en snigende fornemmelse af, at jeg kommer til at sætte en brik i slag, fordi jeg ikke kan overskue stillingen på grund af brikkerne.) Og selv om Haslev er langt væk gjorde det ikke så meget. Hans og Leif havde nemlig bil og transporterede hele holdet.

Det var også rart igen at møde et hold, der var svagere end os. Over hele linien kunne man se tilfredse miner og gode stillinger, allerede efter åbningen. Men ak, vi fik smidt i hvert fald 2 points ud af vinduet. Dette skyldtes følgende katastrofer, ordnet efter størrelse:

Jeg stod for den suverænt største (tilstrækkelig grund til at sætte synderen af holdet?). Modstanderen befandt sig tydeligvis ikke vel som sort i lukket siciliansk, og rokerede langt (!). Ved en smart kombination ofrede jeg to tårne for tre officerer, og resultatet blev en klart vunden stilling efter erobring af en kvalitet, så jeg havde to officerer for tårn. So far, so good. Men først overså jeg så en officersgevinst (som jeg så på 2-3 sekunder hjemme med mine egne brikker), og siden byttede jeg efter bondegevinst af til et slutspil, som jeg troede var under kontrol. Men pludselig måtte jeg indse, at det end ikke var muligt at ofre en officer på hans løbske a-fribonde.

Mortens katastrofe skete ikke ved brættet. Og det er netop pointen. Eksamen næste dag er ingen lovlig afbudsgrund, set med mine øjne. (Jeg skulle også til eksamen dagen efter, men spillede selvfølgelig holdkamp). Naturligvis havde vi gode reserver i kulissen (2. holdets Leif og Jesper), men 2. holdet skulle gerne rykke op.

Dimon spillede mod en åbning,

jeg for seks år siden troede var god. Men det er den ikke, og Dimon fik klar fordel, da modstanderen tilbød en bonde. Dimon havde to gode måder at tage bonden på, men valgte en tredje, og måtte nøjes med remis i tårnslutspillet.

Jesper spillede sort i Tarrasch-varianten i fransk (1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sd2), og spillede 3...c5. Dette træk giver altid (overdrivelser fremmer forståelsen) remis blandt stormestre, og også her. *Jesper* nåede dog at vise sin fine slutspilsteknik, der vandt ham en bonde i et kompliceret dronningeslutspil. Men en unøjagtighed kostede ham sandsynligvis sejren.

Hans kunne ikke rigtig finde en god plan mod Nimzo-indisk, og kom snart i uvejr. *Hans*(s) gik så til et noget desperat angreb, men det blev afvist af modstanderen, der havde gevinststilling, da *Hans* overså (!) en mat i bunden.

Leif kom fint fra start efter en mystisk manøvre af modstanderen (Sf6-h5, hvor springeren efter *Leifs* Sf3-e5 stod i slag og måtte dækkes med g7-g6). *Haslevianeren* havde oven i købet ikke fået rokeret, men det eneste, *Leif* fik ud af det, var et lige slutspil, der noget hurtigt (var alle muligheder udtømt?) endte remis.

Lars spillede mod "sig selv". Modstanderen spillede nemlig lukket siciliansk, og det brød *Lars* sig ikke rigtig om. Det lykkedes ham ikke at dæmme op for modstanderens angreb, som kulminerede i et officersoffer. Så var det bare heldigt, at offeret viste sig at være ukorrekt, og *Lars*

kunne snart fremtvinge dronningeafbytning, med en pind til følge.

Gunnar oplevede noget unormalt. Det var nemlig modstanderen, og ikke *Gunnar*, der ofrede. En officer for to bønder, men modstanderen havde set "langt" og vandt forceret en kvalitet herefter. Men modstanderen havde tilsyneladende ikke tænkt på, at kvaliteten kun kunne tages, hvis han samtidig selv ville give sin hvidfældede fianchettoløber. Hullerne omkring kongen blev derefter større end i den værste Schweizer-ost, og *Haslev'en* måtte give to tårne for dronning for at undgå mat. Den utraditionelle materialefordeling (tårn+løber+springer+4 bønder mod dronning+5 bønder) bør være vundet for *Gunnar*, der kan plukke bønderne som druer. Da modstanderen kun havde dronningen tilbage, mens *Gunnar* havde beholdt tårn+løber+springer+3 af bønderne, blev det for meget for ham.

Stefan lod modstanderen få sin største drøm opfyldt: centrumsovervægt. Men centrum er ikke alt, som *Stefan* viste os i skønhedspræmiestil. To springere sendtes på mission i fjendens lejr, og mod en urokeret konge gennemførtes angrebet overbevisende. Det må forventes (og bør kræves), at *Stefan* viser partiet i Fb.

4 ½ - 3 ½ til os er ikke nok, selv om *Odysseus* overraskende tabte med samme cifre til Roskilde II (der runden før tabte 5 ½ - 2 ½ mod netop *Haslev*). Men nedrykning synes utænkelig. Jeg gætter på en 3. plads i gruppen, efter *Odysseus* og *Greve*.

Eivind

Se forsiden

Rejseskak II

For få år siden (Red.: se FB nr 8, 1984) skrev jeg en rejseartikel til Fribonden. Den blev velvilligt modtaget, og det kan da også godt være at man i feriehjør, afslappet og med nye energiressourcer, spiller bedre end man egentlig kan. I artiklen var der da et par knaldperler fra Athen og vulkanøen Santorini.

Sidenhen har jeg så rejst det halve Europa rundt for at skaffe mere stof til Fribonden, men mærkeligt nok uden større held. Sidste år, da jeg efter en måned på vulkanøen kom sejlene til Athen for at spille på den herlige "Cafe Neon", var der lukket p.g.a. ombygning, og trods ihærdige eftersøgninger i Omonia-kvarteret fandt jeg ikke mine skakvenner.

Her i efteråret var jeg såmænd i Moskva, og aflagde respektfuldt et besøg i "Den Centrale Skakforening". Men i den store paladsagtige bygning på Gogol-Boulevarden foregik der ikke noget den dag, udover at ældre herrer i mørke habitter gik rundt og så betydningsfulde ud. Man havde dog lige spillet om Moskva-mesterskabet, hvor Tal havde opnået en hæderlig 6.plads.

En sen aften, efter en bedre middag hos min ven borgmesteren i Gagarinograd, Boris, insisterede jeg efter mange vodkaer m.m. på at få et parti i gang. Jeg er begyndt at spille Wienerpartier her på mine gamle dage, og det havde den brave gamle kommunist sværet ved at forholde sig fornuftigt til. Men partiet er ikke noget at skrive om.

I oktober var jeg en tur i Tunesien (for at passe på femten 3.g.-piger!), og i en landsby i udkanten af

Sahara så jeg nogle beduiner sidde og spille på det bare sand. Skak var det jo ikke; det lignede snarere dam, og det utrolige var at de spillede uden på nogensomhelst måde at have markeret "bræt" eller endstige inddelt spillepletten i felter. Hocus-pocus, bare de sorte og hvide sten tilsyneladende på må og få ned i sandet, og alligevel aldrig nogen tvistigheder om deres gang og placering! Jeg var gerne blevet der for at lære spillet, men der var jo de der piger. Kunne man tænke sig et helt blankt skakbræt og uden kant?

Nå, men så kom der alligevel en rigtig skakrejse fornylig. Jeg kan betro læseren en god fidus: det er alltid at melde sig som reserve til holdturneringen. Skønt det måske ikke er i den allerbedste klubånd ikke at spille alle syv runder på et eller andet hold, så har jeg praktiseret det i nogle år. Fidusen består i at man for det første ofte er heldig at få en plads på et stærkt hold - og i de lavere rækker endda et førstebrædt - og for det andet at man bliver modtaget med stor hjertelighed af holdet, fordi man med kort varsel rykker ud for at kæmpe for VS. Ingen nævner et ord om alle de andre man har forsøgt at overtale.

Her sidste gang blev jeg endda hentet af formanden på min bopæl efter aftensmaden, og i hans opulente bil kørt til Lyngby Storcenter. Der har vi så rejsen!

Mit ego var allerede stærkt voksende. Jeg fik et lækkert 8.bræt (sort!) på klubbens formidable andethold. (Det er

vel på alle måder vort stærkeste!)

Det mærkelige er nu at, ligesom jeg hverken var taget til Grækenland, Rusland eller Afrika, men kun et lille svip til Nordsjælland, så blev partiet heller ikke særlig vidtløftigt. Jeg har bagefter siddet og kigget undrende på det - og har stadig svært ved at forstå at skak kan være så let som i denne miniature. Her foregik alt, i hvert fald fra min side, med små armbevægelser og enkle, nærmest primitive midler. Skulle man mon mirakuløst være indtrådt i en ny fase i sin eventuelle skaklige udvikling?

Hvid: Ole Sander, Lyngby-Virum
Sort: Jørgen Holst, Vanløse

KSU's holdturnering, 2.runde, 2.række,
3/11 1990

Aljechin's Forsvar

1.e4,Sf6 2.Sc3

Velfunderede spillere ved at de med hvid bør gå ind i jagtvarianten mod Aljechin's forsvar, fx med e5, d4 og c4, selvom sort selvfølgelig vil forsøge at svække disse bønder. Min modstander vil altså ikke, og må så finde sig i at jeg prøver at få initiativet.

2.-,d5 3.e5,d4 4.e:f6,d:c3 5.b:c3,
e:f6

Hvid får jo ikke noget ud af 5.f:e7,c:d2+. Tilsyneladende logisk nok slår han ind mod centrum. Men hvor god er hans bondeklump egentlig? Jeg kunne have gjort det samme med 5.,

-g:f6, hvad der vist er "teori", men nu ville jeg prøve det andet med de mobile løbere.

6.d4,c6(!)

Her kommer så den nye pragmatiske stil: hæmme modstanderen i centrum og lave et godt lille beskyttelsesrum på c7 og diskret stille sig op på en god diagonal. Jeg sad ellers et lille stykke tid og gloede på alle mine officerer, som man jo plejer at have frygtelig travlt med at kyle ud på brættet, men c6 blev jeg gevaldigt tilfreds med.

7.Lc4 Store slag i luften.
7.-,Ld6 Mindre slag.

8.Se2,o-o 9.o-o,Lg4

Sort skal passe på 10.f3,Lh5 11.Sg3,
Lg6 12.f4, men ellers er bindingen OK.

10.Le3,Dc7

Dejligt at kunne spille helt elementært vulgært!

11.f4

Står han virkelig så dårligt? 11.g3 kan han åbenbart ikke få hånden til at trække.

11.-,Te8 12.Dd2,De7

Altså fortsat den nye vulgære stil! For hvid er det allerede pinagtigt som i visse Gøg og Gokke-situationer, jvf. det næste træk. Formentlig har han ikke set 13.Lf2,L:e2 14.Te1,Dc7 15.T:e2,Sd7 16.g3, som han bedre kan leve med. (Red: Måske, men 13.Lf2,L:e2 14.Te1, L:c4! 15.T:e7,T:e7 giver sort tårn og to

lette for dronningen, med let gevinst. Udover den materielle overvægt står sort jo kolossalt på alle måder.)

13.Kf2,Sd7 14.Sg3,Sb6

Det går desværre ikke for ham at trække løberen nærmere begivenhederne. (15.Ld3,Sd5!)

15.Lb3,Dc7 16.Kg1,c5

Truende med c4, og så var der jo det med de hvide bønder! Hvad kan de holde til? Han synes allerede at resignere.

17.c4,c:d4 18.L:d4,Tad8

Og her var det for første gang lidt svært. Sort kan sætte c4 til livs, men hvorfor ikke komme mere kul på?

19.h3,Le6

Og så kommer fejlen heldigvis, så jeg kan afslutte rejsen (dog nu med DSB):

20.L:b6?,D:b6+ 21.Kh1,Le5

Og godnat!

Jørgen Holst,dr.

PS

I holdturneringens 4. runde fik doktoren igen lejlighed til at spille en Aljechin med små armbevægelser, og har velvilligt stillet partiet til Fribondens rådighed. Vi viser det her uden kommentarer. Læseren kan selv sammenligne med forrige parti.

Hvid: Kim Johansen, Gladsaxe III
Sort: Jørgen Holst, VS II

1.e4,Sf6	2.Sc3,d5
3.e:d5,S:d5	4.Sf3,Lg4
5.Le2,e6	6.d4,c6
7.o-o,Ld6	8.Lg5,Dc7
9.g3,S:c3	10.b:c3,Sd7
11.Tb1,o-o	12.c4,f6
13.Le3,Tad8	14.c5,Le7
15.Lf4,e5	16.Lc4+?,Kh8
17.d:e5,S:e5	18.De2??,L:f3
19.L:e5,f:e5	20.De3,e4
21.Tfel,Dc8	22.Db3,L:c5
23.Le6,Dc7	24.D:b7,D:b7
25.T:b7,Lb6	26.h4,Td2
27.Tf1,e3	28.T:b6,a:b6
29.f:e3,Tg2+	30.Kh1,Tf2+
31.Kg1,T:f1+	32.K:f1,Ld5+

og hvid gav omsider op. I 18.træk kunne han åbenbart ikke bekvemme sig til det ulækre tempotab Le2, men under alle omstændigheder stod han jo forbløffende dårligt.

Som deltager på holdet i denne runde kan jeg fastslå at det er dejligt beroligende at have Holst på holdet. Altid vinder han, og altid er han først færdig. Kun Eigil er lige så hurtig, og også Eigil vinder altid, hveranden gang dog kun over sig selv.

Steen S.

Vanløse III stadig ubesejret

Bunden nåede bunden, men det gik alligevel

5-3 mod Lyngby-Virum

Program:

1. Preben V. Petersen-Johnny Andersen	0-1
2. Michael Pilegaard Hansen-Jørgen Hansen	0-1
3. Allan Kandrup-Erling Madsen	0-1
4. Bjarne Eriksen-Jens Windeleff	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
5. Bent S. Sørensen-Kjeld Klausen	0-1
6. Svend Broholm-Kjell Suadicani	1-0
7. Michael Krogh-Henrik Pedersen	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
8. Kjeld Parsdahl Poulsen-Asger Levinsen	1-0

$\frac{1}{2}$ point på de tre nederste brætter ser ikke godt ud, men "toppen" var på toppen og fik raget kastanjerne ud af ilden.

Den ringeste indsats var undertegnede mester for. Jeg gik helt galt i åbningen og mistede en bonde og min kongestilling var som en si. Tålmodigt sejt spil er ikke min stærkeste side, og endnu to bønder havde jeg leveret, da vi nåede slutspillet. Jeg prøvede naturligvis på lidt fusk, men stillet overfor mat i to strakte jeg våben. Mit dårligste parti siden forrige uge mod Asger!?

Bedre blev humøret ikke, da Asger tabte lige så klart som jeg. Den vanligt skarpe, målrettede stil må han have glemt derhjemme eller også er det spændingen her op til jul, som tager koncentrationen.

Henrik spillede hvid i Nimzoindisk, og sort fik hurtigt udlignet i åbningen. Det var en interessant stilling med hængende bønder, og sort fejlede og måtte levere en kvalitet for en bonde. Det burde have vundet, men Henrik fandt

en variant, hvor han leverede kvaliteten tilbage og fik en bonde i stedet. Med tre bønder til hver lignede det remis, og det viser analyserne også.

Jens spillede en åbning med forrygende psykisk effekt på modstanderen (det gør han næsten hver gang), og han burde med sort have stået overlegent efter få træk. Det stærke træk fandt han desværre ikke og efter endnu en fejl stod han ret skidt. Heldigvis kan han det, som jeg ikke kan, nemlig at spille en dårlig stilling til remis.

Kjeld var som vanligt færdig længe før os andre, han smuttede derfor hjem, og partiet ikke nået frem ved redaktionens slutning.

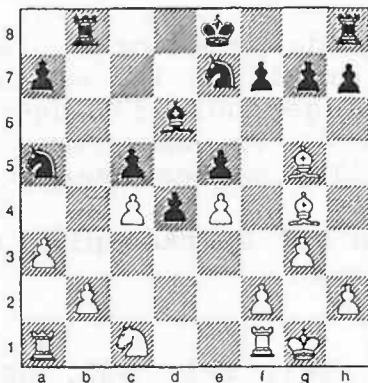
Resten var "Creme de luxe".

Erling ved meget om fransk, og derfor er det ok at spille den lidt farlige variant med 3.e5. Modstanderen kendte princippet med angreb på d4, og han vandt da også en bonde. Hvad han ikke havde gjort var at bringe den sorte majestæt i sikkerhed, og det blev afgørende, selvom en fejl fremskyndede aflivningen.

Johnny spillede et fint parti som hvid i siciliansk. Han spillede åbningen lidt svagt, men efter et par svage træk af sort var temaet fastlagt. Hvid måtte søge sin chance i kongeangreb, og sort måtte prøve at bryde igennem på droningefløjen. Johnny angreb heftigt, og den sorte konge søgte tilflugt på Dronningefløjen. Johnny var herefter hurtigst til at omrokere tropperne, og det blev afgørende selvom sort unødvendigt åbnede droningefløjen til gavn for hvid. Johnnys parti er egentlig værd at vise, men det er Jørgens også, og han har nu spillet tre glimrende partier, og fortjener derfor at blive vist frem her i bladet.

Hvid: Michael P. Hansen, Sort: Jørgen Hansen

1. e4, c6 2. Sc3, d5 3. Sf3?, d4! hvid må erkende, at han har spillet fejl. 3. d4 var bedre 4. Se2, c5 5. d3, Sc6 6. c3, Lg4 7. Sg3, e6 8. Le2, L*f3?! bytter sin gode løber væk 9. L*f3, Dc7 10. Se2? hvorfor ikke 0-0? 10. -, Ld6 viser hvid, at 10. Se2 var en fejl 11. g3, Sge7 12. Da4, e5 sikke en lorteløber, Jørgen her har fået 13. c4, Da5+ 14 D*a5, S*a5 15. Lg5, Sac6 16. a3, Tb8 17. Lg4 Hvid er slet ikke klar over hvad der sker på D-fløjen 17. -, b5 18. o-o? taber en bonde 18. -b*c 19. d*c, Sa5 20. Sc1? taber endnu en bonde. Bedre var Lc1

20. -, f6! et vigtigt mellemtræk! 21. Ld2, S*c4 22. Le1, S*b2 til orientering står sort nu til gevinst. Resten er teknik, og det kan Jørgen! 23. Le6, c4 24. Lb4, Tb6 25. Lg4, 0-0 26. Se2, L*b4 27. a*b, Sc6 28. Le6+, Kh8 29. Ld5, S*b4 30. T*a7, S*d5 31. e*d, Tbb8 32. Tfa1, Tfd8 33. Tc7, T*d5 bonde nr 3 34. Taa7, Tg8 35. Tab7, c3 36. S*c3 eneste chance, men toget er kørt 36. -, d*c 37. T*c3, Sd3 38. h4, Sc5 39. Tc7, Se4 40. Tc2, Td2 41. T*d2, S*d2 42. Kg2, h5 43. Td7, Sb3 44. Kf3, Kh7 45. Ke4? fejl i en tabt stilling, Sc5+ 46. Opgivet!

Kjell

Lokalderyby og topopgør

Spændende kamp mellem Vanløse III og Brønshøj V

Program:

1. Johnny Andersen-Ole Nielsen (R)	½-½
2. Jørgen Hansen-Bernt Bresemann	1-0
3. Erling Madsen-Steen Palm	1-0
4. Jens Windeleff-Ralf Hey	0-1
5. Kjeld Klausen-Claus Aage Hansen	0-1
6. Kjell Suadiciani-Ulf Wolfsberg	1-0
7. Henrik Pedersen-Kim Strand	0-1
8. Asger Levinsen (R)-Peter Jensen	1-0

Bare rolig, vi vandt skam igen, men ikke på samme overbevisende måde som i starten. Der er ikke den samme præcision i kombinationerne, og værre er det, at gevinststillinger, som enkelt kan afvikles til til et vundet slutspil, kompliceres unødigt eller sættes over styr.

Asger havde igen det stærke spil fremme, og han fandt kombinationen.

Hvid: Kg1, Dd1, Ta1, Te1, Ld3, Lg5, Sc3, Sf3, a2, b2, c4, d4, f2, g2, h2.

Sort: Kg8, Dd8, Ta8, Tf8, Lb7, Le7, Sc6, Sf6, a7, b6, c7, d5, f7, g6, h7.

11. T*e7!, S*e7 hvis D*e7 så 12. S*d5 12. L*f6, Dd7 13. Dd2 truer Dh6 13. -, De6 14. Dg5, Sf5 Her kunne Asger have afviklet til vundet slutspil ved L*f5, men han valgte en anden vej, som dog også vandt. Endnu en gang for svag modstand til Asger.

Pedersens gambit blev opfundet af Henrik med sort i fransk, og den blev straks gendrevet.

Henrik kunne ikke finde på noget efter dette, og efter 25 træk var det bare helt slut.

Min modstander afprøvede elefantgambitten (1. e4, e5 2. Sf3, d5?!), og jeg fandt en passende måde at gendrive den på. Min modstander afviklede venligt til et vundet slutspil - for mig.

Erling spillede en fin åbning med sort. I dronningegambit er 3. -,c5 normalt forhastet, men når kongeløberen er spillet ud, er c5 derimod stærkt. Det lignede faktisk en hjemmeforberedelse. Hvid blev spillet helt ned og gav op efter 30 træk.

Jens' næse for kombinationer fejler ikke noget. Se blot nedenfor. Desværre fandt han kun de første træk og fumlede i resten.

Hvid: Kb1, De2, Td1, Th1, Lc4, Sc3, Sf4, a2, b2, c2, d4, f3.

Sort: Kf7, Dd8, Td8, Th8, Lc8, Lh4, Sc7, a7, b7, c6, e6, f5, g6, h6.

16. T*h4! D*h4 17. De5, Dd8 18. S*g6 her spillede Jens 18. Tg1?, som blev besvaret med Tg8 18. -, K*g6 19. Tg1+. Kombinationen giver mindst materiel ligevægt, og en hæslig kongestilling til sort.

Jørgen kvaste sin modstander som sædvanlig. Vi får nok ikke lov at beholde han på 3-holdet, hvis ikke snart jeg skriver noget grimt om ham. - bare vent, Jørgen.

Aftenens i særklasse mest spændende parti var Johnny med sort mod Brønshøjs reserve på førstebrættet. Fin kombi, og stor fordel. Se selv.

Hvid: Kg1, Tf1, Tb1, Lc3, Ld3, Sf3, Se2, a3, b4, d4, e5, f2, g2, h2.

Sort: Kg8, Tc7, Tb8, La7, Ld7, Sc6, Se7, a6, b5, d5, e6, f7, g7, h7.

21. Sc1?, Sa5! 22. Ld2, Sc4 23. L*c4, d*c 24. Lc3, Lc6 25. Se2, Td7 26. Tbd1, Tbd8 27. Td2? Her har Johnny alt, og hvid - absolut intet. Den nemmeste måde at afvikle til gevinst er 27. - , L*f3 28. g*f, Sf5 29. Tfd1, Sh4 30. Kh1 S*f3 31. Ta2, Td5! og sort vinder sin anden bonde, og partiet!?

Johnny spillede 27. -, Le4, og kludrede i denne fase og gav en springer rent. han fik dog kæmpet sig tilbage (holdskak!), og stod igen til gevinst i slutspillet. Det blev kun til remis, og det har tilhørerne (incl. undertegnede) en god del af skylden for, for det var tydeligt, at Johnny var meget generet af tumulterne omkring ham.

Hvad med Kjeld? ja igen fik jeg ikke hans parti med, men han fumlede vist og tabte.

Altså en så lille sejr, som det er muligt at hive hjem, men vi fører da stadig, tror jeg.

Kjell

OBS

Som sædvanlig har Red. ikke modtaget noget referat fra VS IV, men vi kan da oplyse at holdet i fjerde runde spillede 4 - 4. Hvem spillede de mod? Hvem vandt, tabte, spillede remis? Hvordan er stillingen i rækken? Vi aner det ikke.

Børge Gyldholm

Som meddelt i decembernummeret fylder/fyldte vores kasserer m.m.m. 80 den 26. februar, kun få måneder efter vores anden Grand Old Man, Axel Barkhuus. I den anledning vil bestyrelsen og de menige medlemmer sikkert træffe passende foranstaltninger, men der er alligevel god grund til at vi også i Fribondens redaktion benytter lejligheden til at sige B.G. tak for de utallige indlæg som han i årenes løb har beriget vort blad med.

Gyldholm har skrevet under mange forskellige pseudonymer. Philosoph, Spektator, Sophus Tarmgas og FOC rinder en i hu, og om det sidste kan vi ikke oplyse andet end at det iflg. B.G. selv stammer fra krigens tid. Nærmere forklaring må man indhente hos forfatteren selv. Økonomisk Sekretariat, Finansdepartementet og Kassereren er andre forfatternavne, som giver sig selv i betragtning af at Gyldholm for de nuværende medlemmer først og fremmest er kendt som kasserer (og juleprædikant). Han er så vidt vi ved den eneste kasserer som formår at skrive rykkerskrivelser og klagesange som man læser med fornøjelse, selv hvis man undtagelsesvis ikke skulle være i restance. Nogle af hans beåndede indlæg har man da også kunnet genfinde i Politikens **Oh Danmark**. ("Og træffer vort modersmål ej på et hår / det smelter dog mere end fremmedes slår.")

Men Gyldholm er jo også skakspiller, og har til redaktionens og læsernes fryd jævnligt vist partier i Fribonden. Et eksempel til efterfølgelse for de andre hundehoveder på fjerdeholdet og i vinterturningens almenklasse, af Gyldholm engang benævnt massegraven.

I skrift såvel som i tale er Gyldholm en sprogets mester. Hans modersmål ikke bare smelter med barokke lignelser, det træffer også med vidunderlig præcision. Det er absolut ikke noget tilfælde at han har forfattet klubbens historie, og de medlemmer som endnu ikke har anskaffet et eksemplar har i denne bog virkelig en samling perler at se hen til. Og så overlader vi til andre at sige de øvrige pæne ting om fødselsdagsbarnet. Fribonden ville i hvert fald have været både tyndere, mindre informativ, og kedeligere uden Børge Gyllekjær/Gyldenspjæt/Gyldenhøj etc. Ifølge vore meddelere har fødselaren været medlem af klubben i ca 50 år. Han har således gjort hele Fribondens levetid med, og i redaktionen håber vi at vi kan regne med regelmæssige leverancer også i de næste 50 år, således at vi fortsat kan producere et læseværdigt blad som lever op til vort interne motto: **Ingen Fribonde uden Gylle!**
Red.

I Hymens Lænker

Den 14. december skete det umulige!
Sten Bauers, klubbens ungarl par excellence, har giftet sig. Vi iler med et stort **TILLYKKE**, og med et: Pøj, Pøj, gamle dreng!

Eigil

M E S T E R J E N S

Det var lykkedes klubben ved en af de drivende kræfter, nemlig Niller, der i øvrigt i format får den førhen så store Jensen til at syne ganske lille, at få en aftale i stand med den nys fra Olympiaden i Jugoslavien hjemvendte Jens Kristiansen. Således at Kristiansen nærmest tog den direkte vej fra Kastrup Lufthavn til VS onsdag den 5. dec. for at holde foredrag og spille simultan.

Foredraget var der ærlig talt ikke meget ved, og det viste parti mod Pia Cramling kunne vi jo senere se i Skakbladet. Man må tro, at det var et af Olympiadens højdepunkter... Selv må jeg indrømme at være blevet noget blasert; den ene af den slags begivenheder følger trøstigt den næste, hvori består egentlig forskellen - hvad er det særlige hver gang? Svar: Der er ingen personligheder, ingen over hverdagsplanel.

Så Mester Jens, den nye, lange Mester Jens er undskyldt, og det danske holds præstation skal hverken han eller andre lastes for; thi det var da så inderligt ligegyldigt. Men(!) simultan kunne han spille, meget overbevisende endda. Bedre end Lars Bo sidste gang. Til gengæld var hans foredrag i særklasse.

Med eneret for Fribonden bringer vi Jens' eneste tabsparti, det mod Hans, som kommenterer:

Jeg havde sat mig ved de sorte brikker midt i lokalet, uden kontakt til "hesteskoen", og det var snedigt! Jens glemte mig nemlig stort set hver anden gang og måtte hales tilbage, ikke noget med at springe over her. Fortrængning kunne også være motivet - til sidst.

1. e4,c5 2. Sf3,e6 3. d4,cxd4 4. Sxd4,Sc6 5. Sc3,d6 6. Lc4, Sf6 7. Le3,Le7 8. De2,a6 9. 0-0-0,-.

Den slags hedder vistnok noget med Velimirovic, et nydeligt apropos til Jugoslavien, men ikke egnet til at skræmme mig. Det kan gerne være, at sorts modaktion synes præget af stereotypi, har man ikke set noget lignende før? - Jovist, men det er effektivt.

9. -,Dc7 10. Lb3,Sa5 11. g4,-.

En gammel travet og et standardtræk i Siciliansk. Ideen virker mere sympatisk i f.ex. Keres-angrebet, som i hvert fald resulterer i Lebensraum for hvid. Men igen, hvad skal han bruge det til?

11. -,Sxb3+ 12. axb3,0-0.

Her har vi det mange viger tilbage for - rokade lige ind i angrebet. Og kan hvid ikke støde bonden frem med tempogevinst?

13. g5,Sd7 14. Thg1,-.

Endnu et standardtræk i Jens' system, for det kom uden ringeste betænkning. Mere direkte virker f4. Sort svarer b5, hvorpå 15. f5,b4 eller 15. b4,d5 kunne følge, i begge tilfælde med mildest talt uklart spil. Det kunne tale for simultanspillerens valg af Tgl.

14. -,b5 15. Tg3,-.

Han vil sætte mat, en fornuftig tankegang. Det er sådan set det, skak går ud på.

15. -,b4 16. Sf5,-.

Uha, uha, uha da da da! To schpringere i slag - og ingen kan slås: 16. -,bxc3 17. Sxe7+,Kh8 18. Dh5, - allerede truende med Dxh7+ og farvel. Eller 16. -,exf5 17. Sd5, Dd8 og enten direkte Dh5 eller 18. exf5 truende med total indesnøring. Hvis 18. -,g6 (aflastning og forhindring af Dh5) så 19. f6, S/Lxf6 20. gxf6, S/Lxf6 21. Sxf6+, Dxf6 22. Lh6! med kvalitetsgevinst. Eller det grimme (for at forhindre et hvidt f6) 18. -,f6 19. g6,hxg6 (h6,Dh5) 20. fxg6, Te8 (for at dække matten på h7) 21. Lb6!!,-.

16. -,Sc5

Nu skal man ikke gøre spillet sværere, end det er. Som det forlød, at Sten Bauers gjorde, da han på Holsts bræt spillede det overraskende (TN?) Harboe Anna 1. Hvilket efter min hjemmelsmand i nogen grad fik abedoktorens sublimе spil til at gå op i limningen. Og formodentlig også doktoren selv.

I hvert fald skulle også Jensemand have besindet sig her og afviklet på e7. I stedet

17. Ld4,-.

Så var det jeg tænkte: Nu har denne leg varet længe nok, tænkte jeg så. Som tænkt, så spillet

17. -,Sxb3+ (fy for en klam) 18. cxb3,-.

Og sort er klar til at høste frugterne af sit svinske og nederdrægtige spil:

18. -,exf5 19. Kbl,bxc3 20. Txc3,Db7 21. e5,dxe5 22. Dxe5,-

Med en noget optimistisk mattrussel. Sort er en lyseslukker:

22. -,De4+ og hvid gav op. Så kunne han koncentrere sig om resten, ca.30?!
HN

Holdafslutningsarrangement 20. marts kl. 24 !!

Holdafslutningsarrangementet er nu etableret som en tradition. Det foregår som tidligere umiddelbart efter afslutningen på holdturneringen.

To af vore hold slutter af hjemme onsdag den 20. marts 1991, mens 3. holdet slutter aftenen inden. Divisionsholdet slutter allerede om søndagen, men så kan de jo passende komme og fejre forhåbentlig 2-3 oprykkere. Men iøvrigt er alle klubbens medlemmer yderst velkomne. Vi starter kl. 24!

I lighed med tidligere er deltagelsen GRATIS. Et udpluk fra menuen fortæller om følgende herligheder:

Sild
Røget ål
Laks
Rejer
Ost
Snaps

samt øl/vand ad libitum for egen regning!

Vi er ikke i tvivl om, at alle som har deltaget tidligere sæsoner påny vil være med, men vi håber, at endnu flere vil være med til at fejre vore holds (forhåbentlig) store succes!

Tilmelding bedes givet senest den 13. marts 1989 til enten din holdleder eller til kassereren.

Og husk alle er velkomne, også de som ikke af den ene eller anden årsag ikke har deltaget på holdene!

P.b.v.
Benny

Program

Vi henviser til bagsiden af nr 2, hvor man også vil finde telefonnumre på turneringsleder, kasserer, m.m.